

Peygamber akıbetleri

düşmanlarının

İzmir'den Ferhat Öğmen: “Peygamberimize (asm) düşmanlık etmiş başlıca müşrikler kimlerdir? Bunların akıbetleri ne olmuştur? Bunlardan Übey ibn-i Halef ile Ümeyye bin Halef aynı şahıs mıdır? Yoksa kardeş midirler? Bu şahıslardan Risale-i Nur'da da bahsediliyor. Bu şahısları kısaca tanıtır mısınız?”

İki kardeş müşrik

Übey ibn-i Halef ve Ümeyye bin Halef... İki kardeş müşrik!

Zekâlarını şirkte kullanan iki İslâm düşmanı!

Peygamber Efendimiz'in (asm) defalarca tebliğ ettiği, ama defalarca cevab-ı red aldığı iki nasipsiz!

O gün için Mekke'de daha başkaları da vardı. Hepsi de İslâm tebliğinin önünde bir bariyer oluşturmuşlar, Peygamberimize (asm) düşmanlık etmekte ölçü tanımamışlar; fakat hepsi de kötü akıbetten yakalarını kurtaramamışlardır. Başlıcalarından kısa kısa bahsedelim:

Ebu Leheb

Bu ismi anarken, Peygamber Efendimizi (asm) incitir miyim diye korkarım. Çünkü Peygamber Efendimiz'in (asm) amcasıdır. Ama amansız düşmanı olup çıkmıştır.

Kendisi ve karısı hakkında Tebbet Sûresi inerek İlâhî ikaba uğramışlardır. Bedir Savaşına hasta olduğundan katılamadı. Bedir'de müşriklerin yenildiğini ve en güvendiği arkadaşlarının öldürüldüğünü duyunca kahrından yataklara düştü ve nihayet öldü. Ebu Leheb çiçek hastalığından öldüğü için, bulaşıcı olması dolayısıyla cesedi ortada kaldı. Bir müddet ne oğulları, ne arkadaşları kimse cesedine

yaklaşamadı. Nihayet etrafa dayanılmaz kokular yayınca, ücretle tutulan Sudanlılar büyükçe bir çukur kazdılar, uzun sıriklarla cesedi iterek çukura yuvarlayıp üzerini toprakla örttüler.

Kızı Dürre hicretten önce Müslüman olmuştu. Oğlu Utbe, Peygamberimizin (asm) bedduâsı ile arslan tarafından parçalandı. Diğer iki oğlu Uteybe ve Muattip ise Mekke'nin fethinden sonra Müslüman oldular.

Ebu Cehil

Amansız İslâm düşmanlarının reislerinden birisi de Ebu Cehil'dir. Kendini İslâm'ın aleyhinde çalışmaya adadı. Peygamberimizin (asm) tebliğini engellemek için hiçbir fedakârlıktan ve hiçbir düşmanlıktan geri kalmadı. Sayesinde Mekke döneminde İslâm tebliği çok zor günler gördü, Müslümanlar dayanılmaz çilelerden geçti.

Ebu Cehil Müslümanları yeryüzünden silmek için Bedir Savaşına katıldı. Fakat kendisi silindi gitti. Bedir Savaşında öldürüldü. Cesedi, Bedir'in kör kuyularından birine atıldı.

Oğlu İkrime Mekke'nin fethinden sonra Müslüman oldu ve Medine'de İslâm için çalıştı. Mürtedlere karşı mücadele etti. Şam bölgesinde bir savaşta şehit oldu.

Ukbe b. Ebî Muayt

Bir amansız düşman da Ukbe bin Ebi Muayt'tır. Übey bin Halef'in yakın arkadaşıdır.

Ukbe bir gün Peygamber Efendimiz'in (asm) sohbetini dinlemişti. Arkadaşı Übey tarafından öyle kınandı ki, gidip Peygamber Efendimiz'e (asm) hakaret ederek ancak kendini affettirebildi.

Mekke'de iken Peygamber Efendimiz'i (asm) boğmaya kalkan Ukbe, hicret sırasında Peygamber Efendimiz'i (asm) hicveden şiirler yazarak müşriklerin gönlüne girdi. Peygamber Efendimiz de (asm) kendisine bedduâ etti: "Allah'ım! Ukbe'yi yüzüstü, burnunun üstüne düşür!"

Bedir Savaşına katılanlar arasında Ukbe de vardır. Kureyş yenilgiye uğrayınca kaçmaya teşebbüs etti. Fakat atı hırçınlaştı ve Ukbe'yi sırtından burnu üstüne yere düşürdü. Müslümanlar tarafından ele geçirilerek öldürüldü. Kızı Ümmü Gülsüm Mekke döneminde Müslüman olmuştu. Medine'ye hicret etti. Oğulları Velid ve Umare ise Mekke'nin fethinden sonra Müslüman oldular.

As bin Vail

Azılı İslâm düşmanlarından birisi de As bin Vail'dir. Peygamber Efendimiz'e (asm) karşı çirkin ve kışkırtıcı alayları ile şanı tarihlere geçmiştir. Peygamber Efendimiz'in (asm) ilk erkek evlâdı Kasım öldüğünde Peygamber Efendimiz'e (asm) "Ebter! Erkek çocuğu yaşamıyor" diye alay etmiş; bunun üzerine Kevser Sûresi 3. Âyeti nazil olmuştur. Âyet: "Asıl epter o sana buğzedendir!" ifadesiyle As b. Vail'in alaycı sözlerini kendisine iade ediyor.

Oğlu Amr Habeşistan'a hicret eden Müslümanlara eziyet ettirmek için Müslümanların peşi sıra türlü hediyelerle Habeşistan'a geçiyor, Habeş kralı Necaşi'nin huzuruna çıkıp Müslümanları kendisine teslim etmesini istiyor. Necaşi Amr'a şiddetli bir tokat vuruyor ve diyor ki: "O hak peygamberdir! Sizin ülkenizin adamıdır. Onlar yalancı değildir! Bana kalırsa hiç durma git, sen de O'na iman et!"

Amr orada, Necaşi'nin huzurunda iman ediyor.

As bin Vail eşeğine binmiş Mekke civarında bir yere gidiyordu. Bir dağ yolunda iken eşeği ürktü ve As'ı düşürerek bacağını ısırды. Bacağının yarası kapanmayan As, bu yara dolayısıyla bacağı şişerek öldü.

Oğlu Amr bin As ise, güçlü bir diplomattı. Müslüman olduktan sonra İslâm'a çok hizmet etti.

ÜMEYYE BİN HALEF

Başlangıçta Bilâl-i Habeşî'nin efendisiydi. Hazret-i Bilâl'e (ra) yapmadığını bırakmadı. Dayanılmaz işkenceler, insanlık dışı hakaretler... Hz. Ebu Bekir, Bilâl'i (ra) kurtarana kadar Bilâl'e (ra) çok zulmetti.

Hicretten sonra Bedir Savaşı hazırlıkları sırasında Peygamber Efendimiz (asm) bazı müşriklerin Bedir'de öldürüleceği müjdesini verdi. Bunların içinde Ümeyye bin Halef de vardı. Bu haber Ümeyye'ye ulaşınca, Ümeyye çok korktu. Evine kapandı. Karısına dedi ki: "Muhammed benim öldürüleceğimi söylemiş. Muhammed'in hiç yalan söylediği görülmemiştir. Öyleyse ben de evden dışarı çıkmayacağım!"

Bu korku dolayısıyla Bedir savaşına katılmak istemedi. Ebu Cehil gelerek kendisine:

"Sen Kureyş'in eşrafındansın! Senin savaşa gitmediğin duyulursa hiç kimse savaşa gitmez. Sen git, savaşın başlangıcında bulun. Sonra geri dönersin!" dedi. Ümeyye kabul etti.

En hızlı ve güçlü bir deve satın aldı. Savaşa giderken karısı:

“Muhammed’in dediğini unuttun mu?” deyince:

“Hayır, unutmadım! Savaşın sadece başlangıcında bulunacağım. Sonra geri döneceğim.” dedi. Fakat Ümeyye, Bedir Savaşından bir daha geri dönemedi. Orada öldürüldü.

Ümeyye’nin oğlu Safvan, İslâm düşmanlığını sürdürdü. Tâ ki Mekke’nin fethine kadar... Mekke’nin fethinden sonra Peygamberimizin (asm) umumî affıyla affedilenler arasında Safvan da vardı. Safvan İslâm’a girip girmeyeceği konusunda karar vermek için Hz. Peygamber’den (asm) iki ay süre istedi. Hz. Peygamber (asm) dört ay süre verdi. Fakat bir ay sonra Huneyn Savaşı akabinde, Peygamber Efendimiz’in (asm) cömertliğine ve iltifatına mazhar olunca derhal Müslüman oldu.

ÜBEY İBNİ HALEF

Ümeyye’nin kardeşidir. İslâm düşmanlığında yarışanlardandır. Mekke döneminde bir çürümüş kemik alıp Peygamber Efendimiz’e (asm) gelerek eliyle ufaladıktan sonra: “Bu kemiklerin tekrar dirileceğine inanıyor musun?” diye öldükten sonra dirilişi inkâr etmesi meşhurdur. Peygamberimiz de (asm) “Evet! Seni diriltecek ve Cehenneme sokacak!” buyurdu. Ardından Yasin Sûresinin 77. ve 78. âyetleri nazil oldu.

Hicret esnasında Sevr Dağında Peygamber Efendimiz’in (asm) izini süren Kureyş heyetinin içinde Übey ibni Halef de vardır. Mağaraya kadar gelmişler, “Mağaraya girelim” demişler. Übey demiş ki: “Nasıl girelim? Burada bir ağ görüyorum ki, Muhammed doğmadan yapılmıştır. Bu iki güvercin işte orada duruyor. Adam olsa orada dururlar mı?”¹

Mektubat’ta Bediüzzaman Hazretlerinin haber verdiği, Peygamber Efendimiz’in (asm): “Ben kendi elimle Übey ibni Halef’i öldüreceğim”² haberi, Uhud Savaşında gerçekleşmiştir.

Übey Bedir Savaşına katılmış, esir düşmüş, fidye karşılığı serbest bırakılmıştı. Bedir’de öldürülen kardeşinin intikamını almak için bir sene sonra özel beslediği bir atla, başında miğfer, sırtında zırhla Uhud Savaşına katıldı. Savaş esnasında atını Peygamber Efendimiz’in (asm) üzerine sürdü ve meydan okudu. Peygamber Efendimiz (asm) de sahabeleri durdurdu, bizzat kendisi mızrağı ile Übey’in üzerine yürüdü. Übey kaçmaya başladı. Peygamber Efendimiz (asm) ona bir mızrak attı. Mızrak miğferle zırhı arasından Übey’in vücuduna saplandı. Ve Übey bağırarak atından düştü.

Müşrikler Übey’i çadırına götürdüler. Yarasını sarmaya ve kendisini teselli etmeye

çalıştılar. “Yaran küçük. Bir şey olmaz” dediler. Übey’in ağzından şu sözler döküldü: “Muhammed bana seni öldüreceğim demişti. Vallahi o bana tükürse yine beni öldürür!”

Ve Mekke’ye dönerken Übey yolda öldü.

NADR BİN HARİS

Peygamber Efendimiz’e (asm) en çok eza ve cefa edenlerin başında gelirdi. Kendisi masalları ve efsaneleri çok iyi bilirdi. Kur’ân âyetleri indikçe, “Muhammed size geçmişlerin masallarını anlatıyor!” diye alay ederdi. Bir defasında Peygamber Efendimiz’i (asm) Hacun yokuşu yanında yalnız görünce öldürmek niyetiyle yanına kadar sokuldu. Fakat birdenbire korkup kaçmaya başladı. Onu kaçarken gören Ebu Cehil: “Neden kaçıyorsun?” dedi. Nadr ise: “Muhammed’in ardına düştüm. Yapayalnızdı; öldürecektim. Ona yaklaşır yaklaşmaz birden başımın üzerinde kocaman karayılanlar gördüm. Ağızlarını açmışlar, dişlerini gıcırdatıyorlardı” dedi. Ebu Cehil de: “Onun sihirlerinden birisidir” dedi.

Nadr bin Hars Bedir, Savaşına katıldı ve bu savaşta öldürüldü.

Ve daha niceleri... Satırlarımıza sığmaz. Allah nice din düşmanlarının elinden koparıp kurtardığı bu dini, inşaallah dünyanın başına geçirecektir.

Dipnotlar:

1- Kadı İyâz, eş-Şifâ, 1:313; Ali el-Kari, Şerhu’s-Şifâ, 1:368. 2- Mektubat, S. 102.